

Thailand Phil

MUSIC
REUNITES
2021/22 SEASON

The Society
Elgar

WAGNER MOZART & ELGAR

JONATHAN MANN, CONDUCTOR
SAN JITTAKARN, PIANO

6 MAY 2022, 7:00 PM

7 MAY 2022, 4:00 PM

PRINCE MAHIDOL HALL

The Elgar Society

President: Sir Mark Elder CH CBE

*Promoting a wider interest in the
life and music of Edward Elgar*

For only £35, you can join the largest UK composer society.
Benefits of membership include:

- ❖ Free entrance to the Elgar Birthplace at Broadheath
- ❖ Regular regional meetings with talks by well known musicians or writers
- ❖ Invitation to the annual Birthday weekend in May/June
- ❖ Free copies three times a year of the Society's Journal and the News
- ❖ Discount prices on the Society's books and CDs
- ❖ Support of the Elgar Society Edition: creating a comprehensive edition of all Elgar's published works
- ❖ Sponsorship of performances of Elgar's lesser known works both here and abroad
- ❖ Visit <https://elgarsociety.org/online-events/> for free to view Society video presentations
- ❖ Access to a worldwide membership

For further information visit elgarsociety.org or contact the membership secretary on membership@elgarsociety.org or 01905 356950

The Elgar Society is a Registered Charity 298062

elgarsociety.org

LIFE IS GOOD
AT THE NEW
AMARI PATTAYA

Bright, blissful
and beachside.
Say hello to your
next great escape.

T +66 3841 8418 reservations.pattaya@amari.com www.amari.com | An ONYX brand

BANGKOK | BURIRAM | DHAKA | CALLE | HUA HIN | JOHOR BAHRU | KOH SAMUI | KRABI | MALDIVES | PATTAYA | PHUKET | VANG VIENG | YANGSHUO

Thailand Philharmonic Orchestra

Jonathan Mann

Guest Conductor

San Jittakarn

Piano

6 May 2022 / 7.00 p.m. / Prince Mahidol Hall

7 May 2022 / 4.00 p.m. / Prince Mahidol Hall

Wagner, Mozart, & Elgar

Prelude to Die Meistersinger
von Nürnberg (9')

Richard Wagner
(1813-1883)

Piano Concerto No. 20 in D Minor,
K. 466 (30')

Wolfgang Amadeus Mozart
(1756-1791)

Allegro

Romanza

Rondo: Allegro assai

INTERMISSION

Symphony No. 1 in A-flat Major,
Op. 55 (50')

Edward Elgar
(1857-1934)

Andante; nobilmente e semplice - Allegro

Allegro molto

Adagio

Lento - Allegro

Jonathan Mann
Guest Conductor

Hailed by Bernard Haitink for the “infectious joy in his conducting and music making”, Jonathan Mann is in demand as both performer and music educator. He has conducted extensively internationally with recent collaborations as diverse as the Thailand Philharmonic Orchestra, Chineke! Youth Orchestra (London) and the Arad State Philharmonic Orchestra (Romania).

Jonathan travels for projects throughout Asia and Europe. He is currently Music Director of UK based Ensemble Cambrica and Artistic Director of the Immanuel Orchestra - Music for Life Foundation in Thailand.

At the Jeunesses Musicales International Conducting Competition 2015 in Bucharest, Jonathan received the George Enescu Philharmonic Orchestra prize and a special jury prize leading to his Polish debut with the Kielce Philharmonic Orchestra. He was also previously selected as one of 20 finalists from 300 live auditionees to participate in the prestigious Besancon International Conducting Competition in France.

As founder and Music Director of the Cardiff Sinfonietta, Jonathan Mann oversaw the orchestra's expansion over a 15 year period. The orchestra broadcast for the BBC and S4C and worked with soloists including Nicola Benedetti, Dame Evelyn Glennie, Benjamin Grosvenor, Sunwook Kim and Dennis O'Neill.

At the start of 2020 the Cardiff Sinfonietta merged with the Welsh Sinfonia to form Ensemble Cambrica, an exciting new orchestra aimed at reaching the community in new ways. Their first project was a series of virtual orchestra performances raising money for health workers and freelance musicians in need during the COVID-19 crisis.

Passionate about inspiring young musicians, Jonathan Mann has conducted numerous youth orchestra festivals around the world. Since 2015 he has been Artistic Director of the Immanuel Orchestra in Bangkok which is loosely modeled on the renowned Venezuelan music program 'El Sistema'. During this time he has

raised the standard of the orchestra performing symphonies by Beethoven, Haydn, Mozart and Schubert. He also helps to mentor students and encourage them into higher education.

Jonathan is also a popular teacher of conducting as guest clinician for universities and conferences and teaches classes at his home and virtually. He is Artistic Director of the Cardiff International Academy of Conducting providing intensive live and virtual courses for emerging conductors and with the founding of the Thai Conductors Forum in 2019 he has started to mentor a new generation of young Thai conductors.

Jonathan Mann studied in London at the Royal Academy of Music and Guildhall School of Music and Drama. He was also Sir Charles Mackerras Junior Fellow in Conducting at Trinity Laban Conservatoire of Music and Dance from 2017-19. His conducting mentors are Colin Metters, George Hurst, Jac Van Steen and Bernard Haitink whom he worked with at the Lucerne Festival.

San Jittakarn
Piano

Hailed by La Libre Belgique as "an inspiring and visionary poet," San won Third Prize at the prestigious Geneva International Music Competition in 2018. He became the first recipient of the Paderewski Prize, awarded by the Paderewski Foundation in Morges and International Paderewski Piano Competition in Bydgoszcz for his playing which is particularly expressive in a romantic tradition.

San distinguished himself at the Maria Canals International Competition in Barcelona, receiving the Jury's unanimous medal "Unanimitat Medalla" and was a semi-finalist at the esteemed Queen Elisabeth International Competition in Brussels where his performance of Mozart's Piano Concerto was applauded by Crescendo Magazine as "an unpredictable, touching pianist." San won Second Prize and Classical Sonata Prize at the Shigeru Kawai International Piano Competition in Tokyo. He also won First Prizes at the Oberlin Concerto Competition, the Arthur Dann Piano Competition and received Oberlin's John Elvin Piano Prize.

San appeared at Victoria Hall with Orchestre de la Suisse Romande in Switzerland. Other concerto performances were with Orchestre Symphonique de l'AMAmusique, Thailand Philharmonic Orchestra, Orchestre Royal de Chambre de Wallonie and Oberlin Orchestra. His concerto performance with Orchestre de la Suisse Romande has been issued into a disc under Concour de Genève label in partnership with Montres Breguet. In Japan, his performance is recorded and distributed digitally by E-Onkyo.

In addition to his orchestral engagements, previous appearances include venues such as Shangyin Opera House in Shanghai, Institut Le Rosey in Rolle, Sala Aula Copernicanum in Bydgoszcz, Studio Ernest Ansermet in Geneva, Flagey Hall in Brussels, Petit Palau de Musica in Barcelona, Seoul Arts Center's Recital Hall in Seoul, Kawai Omotesando Concert Salon in Tokyo and Yamato Mirai Hall in Yokohama.

After early studies under the guidance of Thai pianists Nat Yontarak and Charun Poomiwadorn, San continued his studies

at Pre-College division of College of Music, Mahidol University where he studied with Sébastien Koch, Bakhtiyor Allaberganov and Ramasoon Sitalayan.

San attained his Bachelor of Music degree from Oberlin College and Conservatory where he was under the tutelage of Monique Duphil and Yury Shadrin. San earned his graduate degrees at the Juilliard School and Yale University. At Juilliard, San studied with Hung-Kuan Chen and Jerome Lowenthal in shared studios. San graduated from Yale as a George W. Miles fellow where he continued his studies with Hung-Kuan Chen and chamber music with David Shifrin.

Program Notes

Prelude to Act I from Die Meistersinger von Nürnberg by Richard Wagner

ริชาร์ด วากเนอร์ (ค.ศ. ๑๘๑๓-๑๘๘๓) เป็นนักประพันธ์ชาวเยอรมันที่ทรงอิทธิพลอย่างมากในช่วงครึ่งหลังของศตวรรษที่ ๑๙ แนวคิดหลายอย่างเกี่ยวกับดนตรีและการละครของเขามีผลกระทบในวงกว้างต่อศิลปินในยุคเดียวกันทุกแขนง วากเนอร์มีส่วนสำคัญอย่างมากต่อพัฒนาการของอุปรากรเยอรมันในยุคโรแมนติก โดยเฉพาะขยายขอบเขตไปจนถึงการเกิดขึ้นของงานชนิดใหม่ที่เรียกว่า “มุสิกดราม่า” (Musikdrama) อย่างไรก็ดีตามก่อนที่จะไปถึงจุดที่เอกลักษณ์เฉพาะตัวของเขาถูกพัฒนาถึงขีดสุด วากเนอร์ได้เขียนงานโอเปร่าหลายชิ้นตามแนวทางนักประพันธ์รุ่นก่อนอย่างชัดเจน เริ่มต้นจากการมองตัวเองเป็นนักประพันธ์อุปรากรที่เป็นตัวแทนของจิตวิญญาณดั้งเดิมในแบบเยอรมันและดำเนินรอยตามคาร์ล มาเรีย ฟอน เวเบอร์ นักประพันธ์ผู้วางรากฐานให้โอเปร่าของเยอรมันในช่วงต้นศตวรรษที่ ๑๙

ปี ค.ศ. ๑๘๔๕ หลังจากเขียนอุปรากรเรื่อง *ทานฮอยเซอร์* เสร็จไปไม่นาน วากเนอร์ได้เริ่มประพันธ์ *ดิ ไมซ์เตอร์ซิงเกอร์ ฟอน เนินแบร์ก* ทันที ซึ่งเป็นเรื่องราวเกิดขึ้นในเมืองนูเรมเบิร์ก ศตวรรษที่ ๑๖ วอลเทอร์ ฟอน สตอลซิงค์ หลงรักเอวา แต่ว่าพ่อของเธอตัดสินใจที่จะยกลูกสาวให้แก่ชายที่ชนะการประกวดร้องเพลงที่จัดโดยสมาคมนักร้องมืออาชีพ

ของเมืองเท่านั้น แก่นของเรื่องราวอยู่ที่ความขัดแย้งระหว่างความเป็น
อนุรักษนิยมและวิถีคิดแบบหัวก้าวหน้า แม้ว่าจะไม่ได้รับการยอมรับและ
มีอุปสรรค แต่สุดท้าย ด้วยความช่วยเหลือของฮันส์ ชัคส์ นักร้องชั้นครู
ตัวเอกวอลเทอร์ก็ชนะและเรื่องก็จบอย่างสุขสมหวัง

ในบทบรรเลงนำนี้ วากเนอร์รวบรวมทำนองเด่นจากฉากต่าง ๆ
และทำนองที่แสดงตัวตนของตัวละครในเรื่อง เริ่มตั้งแต่ทำนองแรกที่ยิ่ง
ใหญ่ อยู่ในลักษณะแบบการประโคมเปิดตัวของวงออร์เคสตรา แสดงถึง
ความเจริญรุ่งเรืองของเมืองนูเรมเบิร์กและความยิ่งใหญ่ของสมาคมนัก
ร้องมืออาชีพประจำเมือง ทำนองที่สองซึ่งเป็นเพลงรักจากวอลเทอร์ถึง
เอวา ทำนองเพลงมาร์ชของเหล่านักร้องมืออาชีพ ไปจนถึงทำนองเพลง
ของวอลเทอร์ที่ร้องในการประกวดจนได้รับชัยชนะ สรุปจบอย่างทรงพลัง
ด้วยการกลับมาของทำนองแรกอีกครั้ง

Mozart Piano Concerto in D Minor, K. 466 **by Wolfgang Amadeus Mozart**

การเป็นนักประพันธ์อัจฉริยะที่มีความชำนาญด้านการละคร และการบรรเลงเปียโนในระดับที่น้อยคนจะเทียบได้นั้น ทำให้โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ท (ค.ศ. ๑๗๕๖-๑๗๙๑) สร้างคุณูปการสำคัญให้แก่อุปรากรและคอนแชร์โตไว้อย่างมากมาย สำหรับโมซาร์ทนั้น การแสดงเทคนิคการบรรเลงขั้นสูงเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการสร้างเนื้อหาทางดนตรีที่เข้มข้นและทรงภูมิปัญญา ในบรรดาคอนแชร์โตทั้งหมดที่เขาเขียน ผลงานประเภทเปียโนคอนแชร์โตถือว่ามีความโดดเด่นที่สุด เพราะนอกจากจะเป็นผลงานที่แสดงถึงจุดสูงสุดของคอนแชร์โตในช่วงปลายศตวรรษที่ ๑๘ แล้ว ยังถือเป็นหลักหมายที่สำคัญยิ่งในประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตกอีกด้วย

อัจฉริยภาพของโมซาร์ทในการประพันธ์คอนแชร์โตเจิดจรัสออกมาตั้งแต่ยังเป็นวัยรุ่น เริ่มต้นจากการนำเอาบทประพันธ์จำพวกโซนาตาสำหรับคีย์บอร์ดของนักประพันธ์คนอื่น ๆ มาเรียบเรียงใหม่ ยกตัวอย่างเช่น เปียโนคอนแชร์โต, เค ๑๐๗ ที่เขาดัดแปลงโซนาตาสามชิ้นจากลำดับผลงานที่ ๕ ของโยฮัน คริสเตียน บาค ให้เป็นคอนแชร์โต ซึ่งหลังจากนั้นโมซาร์ททดลองแนวทางใหม่ ๆ หลายประการในงานประเภทนี้ ไม่ว่าจะเป็นความสมดุลระหว่างทำนองของนักแสดงเดี่ยวและวงออร์เคสตรา บทบาทใหม่ของนักแสดงเดี่ยว ระดับการแสดงเทคนิคขั้นสูงที่เพิ่มขึ้น ไปจนถึงการจัดการในเรื่องโครงสร้างและความหลากหลายใน

รูปแบบต่าง ๆ ซึ่งในที่สุดทุกอย่างที่กล่าวมานี้ถึงจุดสูงงอมในช่วงทศวรรษสุดท้ายของเขาที่กรุงเวียนนา (ค.ศ. ๑๗๘๑-๑๗๙๑)

ที่เมืองหลวงของจักรวรรดิโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ โมสาร์ททำงานอย่างกระตือรือร้นในฐานะนักดนตรีอิสระที่มีได้อยู่ภายใต้ระบบอุปถัมภ์ศิลปินของเหล่าขุนนาง ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๗๘๔ ถึงเดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๗๘๕ เขาเขียนเปียโนคอนแชร์โตออกมาถึงแปดบทด้วยกัน (เช่น เค ๔๔๙, ๔๕๐, ๔๕๑, ๔๕๓, ๔๕๖, ๔๕๙, ๔๖๖ และ ๔๖๗) ในช่วงเวลาดังกล่าว โมสาร์ทเริ่มเข้ากับสาธารณชนที่เวียนนาได้มากขึ้น ผู้คนที่นี่คุ้นเคยกับวัฒนธรรมสากลและมีรสนิยมที่สูงกว่ากลุ่มคนฟังที่ซัลซ์บวร์กภายใต้สภาวะดังกล่าวเขาพบว่าตัวเองมีอิสรภาพในการประพันธ์และทดลองสิ่งใหม่ ๆ ได้มากขึ้นกว่าเดิม ลักษณะเด่นที่เห็นชัดเป็นพิเศษในคอนแชร์โตเหล่านี้ คือการใช้ทำนองสอดประสานที่เข้มข้น การเพิ่มบทบาทของกลุ่มเครื่องลมไม้ ภาษาของเสียงประสานที่ซับซ้อน และการหันหลังให้วิถีปฏิบัติดั้งเดิมของการประพันธ์คอนแชร์โต

นอกจากนี้ โมสาร์ทได้ขยายขอบเขตของเทคนิคการบรรเลงเปียโนและเนื้อหาทางดนตรีที่ลึกซึ้งไปด้วยในเวลาเดียวกัน บทบาทและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักแสดงเดี่ยวและวงออร์เคสตรามาถึงจุดที่ลงตัวในทุกองค์ประกอบ ระดับเทคนิคการบรรเลงในแนวเปียโนที่สูงขึ้นมาพร้อมกับวงออร์เคสตราขนาดใหญ่ เปียโนไปด้วยสีสันใหม่ ๆ และบทบาทที่สำคัญทัดเทียมกัน กล่าวได้ว่า ในคอนแชร์โตเหล่านี้ นักแสดงเดี่ยวและวงออร์เคสตราถูกลอมรวมเป็นเนื้อเดียว ทุกแนวทำนองมีส่วนร่วมต่อการสร้างเนื้อหาและมิติของอารมณ์ที่ลุ่มลึก มันเป็นชุดของผลงานที่เต็มไปด้วยเอกลักษณ์เฉพาะและความล้าเลิศที่ยากจะหาคำพูดมาอธิบายได้

เปียโนคอนแชร์โต ในบันไดเสียงดีไมเนอร์ เค ๔๖๖ คือตัวอย่างที่น่าสนใจอย่างยิ่ง มันถูกประพันธ์พร้อมกับเปียโนคอนแชร์โต ในบันไดเสียงซีเมเจอร์ เค ๔๖๗ ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงมีนาคม ค.ศ. ๑๗๘๕ อย่างไรก็ตาม ผลงานเหล่านี้ไม่ได้มีความคล้ายคลึงกันแต่อย่างใด ความแตกต่างระหว่างทั้งสองชวนให้คิดว่า โมสาร์ทได้สร้างพวกมันขึ้นมาเป็นชั่วคราวข้ามของกันและกัน ในขณะที่ เค ๔๖๗ อยู่ในบันไดเสียงซีเมเจอร์อันสดใส เค ๔๖๖ กลับอยู่ในบันไดเสียงดีไมเนอร์อันมืดมน โดยทั่วไป โมสาร์ทมักจะใช้บันไดเสียงเมื่อต้องการแสดงอารมณ์หรือความรู้สึกในเชิงโศกนาฏกรรม ดังที่เราเห็นใน *เรคควิแอมแมส* และในอุปรากรเรื่อง *ดอน จิโอวานนี* ฉากที่แม่ทัพกำลังสิ้นลม บทร้องอันเต็มไปด้วยความ

เคียดแค้นชิงชังของราชินีแห่งรัตติกาลจาก *ดิ เซาเบอพลูทเทอร์* ก็อยู่ในบันไดเสียงดังกล่าวเช่นกัน ความเข้มข้นของเนื้อหาและมิติทางอารมณ์ที่ล้าลึกของคอนแชร์โตบทนี้ทำให้มันเป็นที่ชื่นชอบของเบโธเฟนและนักประพันธ์ในยุคโรแมนติกอย่างบรมส โดยทั้งสองไม่เพียงแต่บรรเลงผลงานชิ้นนี้เท่านั้น หากแต่ยังเขียนช่วงบรรเลงเดี่ยวคาเดนซาไว้อีกด้วย

Allegro ท่อนแรกเริ่มด้วยทำนองอันรุกร้าและร้อนรนของเครื่องสาย ความตึงเครียดของบันไดเสียงไมเนอร์ถูกทำให้เข้มข้นขึ้นไปอีกด้วยความขัดแย้งระหว่างแนวเสียงบนที่เน้นจังหวะยก (*Syncopation*) กับแนวเบสที่ลงจังหวะตกอย่างหนักแน่น ดนตรีเต็มไปด้วยการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน ท่อนเชื่อมที่ดูเดือดดาลลงอย่างฉับพลัน ตามมาด้วยทำนองที่สอง บรรเลงโดยกลุ่มเครื่องลมไม้ ทุกอย่างดูเหมือนจะเบาบางลง แต่นั่นเป็นเพียงสิ่งที่เกิดขึ้นชั่วคราวเท่านั้น โมสาร์ทค่อย ๆ สร้างไคลแมกซ์อันท่วมท้นอย่างต่อเนื่องทันที

นักแสดงเดี่ยวปรากฏตัวเข้ามาในจุดที่ไม่คาดฝันที่สุด นั่นคือก่อนที่ท่อนเปิดของวงออร์เคสตรากำลังจะจบลง ทำนองที่อ่อนโยนและเสียบเซียบของเปียโนถูกนำเสนอโดยปราศจากวงออร์เคสตรา ในท่วงศ์แห่งความตะลึงงัน เปียโนจะค่อย ๆ พาดนตรีไปหาจุดเริ่มต้นใหม่ หลังจากจบประโยคเพลงนั้น ท่อนนำเสนอของนักแสดงเดี่ยวก็ได้เริ่มขึ้นในทันที ทำนองหลักของวงออร์เคสตราถูกบรรเลงซ้อนทับเข้าไปด้วยประโยคเพลงที่พวยพุ่งของเปียโน ยกกระดับความเข้มข้นของเนื้อหาให้มากขึ้นไปอีก กล่าวได้ว่าทุกเหตุการณ์ที่เคยถูกนำเสนอไปแล้ว จะถูกทำให้ทรงพลังกว่าเดิมเมื่อเปียโนได้เริ่มแสดงบทบาท

Romanza ท่อนที่สองในบันไดเสียงบีแฟลตเมเจอร์ นำเสนอช่วงเวลาแห่งความผ่อนคลายจากความตึงเครียดของท่อนแรก ความซับซ้อนและความดุดันถูกแทนที่ด้วยดนตรีที่เรียบง่ายและนุ่มนวล อยู่ในโครงสร้างแบบรอนโดที่ตรงไปตรงมา แม้กระนั้นโมสาร์ทยังใช้ทำนองที่เข้มข้นและโหมกระหน่ำแผ่เข้ามาในท่อนนี้เช่นกัน

ท่อนสุดท้าย *Allegro assai* กลับมาอยู่ในบันไดเสียงดีไมเนอร์อีกครั้ง เริ่มต้นด้วยทำนองของนักแสดงเดี่ยวและรับช่วงต่อโดยวงออร์เคสตราทันที แม้จะเต็มไปด้วยเรื่องราวของดนตรีที่ผันผวนและเข้มข้น ทั้งยังใช้เทคนิคทางเสียงประสานที่ซับซ้อน แต่ทุกอย่างนั้นถูกควบคุมและดำเนินไปอย่างเป็นเหตุเป็นผล คล้ายคลึงจากความมืดมนของบันไดเสียงดีไมเนอร์ไปสู่ท่อนจบที่สว่างสดใสในดีไมเจอร์

Symphony No. 1 in A-flat Major, Op. 55 **by Edward Elgar**

แม้จะเป็นประเทศที่เข้าสู่อการปฏิวัติอุตสาหกรรมเป็นชาติแรกและทรงอิทธิพลในทุกด้าน แต่หลังจากเฮนรี เพอร์เซล (ค.ศ. ๑๖๕๙-๑๖๙๕) อังกฤษต้องรอเกือบสองศตวรรษกว่าจะมีนักประพันธ์เชื้อสายบริติชที่โดดเด่นทัดเทียมกับศิลปินจากประเทศอื่น ๆ ในยุโรปได้ การรอคอยสิ้นสุดลงเมื่อถึงเวลาของเอ็ดเวิร์ด เอลการ์ (ค.ศ. ๑๘๕๗-๑๙๓๔) บุตรชายของนักไวโอลินและช่างจูนเปียโนจากวูสเตอร์ ในช่วงแรก ชีวิตการทำงานสายดนตรีของเขาไม่มีอะไรโดดเด่นมากนัก ไม่ได้เรียนวิชาการประพันธ์และทฤษฎีตามระบบทั่วไป ศึกษาด้วยตนเองเป็นส่วนมาก จนเมื่อเอลการ์และอลิสต์ผู้เป็นภรรยาย้ายมาที่ลอนดอน เขาจึงมีโอกาสเรียนรู้จากการฟังผลงานของนักประพันธ์ผู้ยิ่งใหญ่อย่างวากเนอร์ บรามส์ และดโวซาค ทำให้ภาษาดนตรีในแบบโรแมนติกตอนปลายมีอิทธิพลต่อเขาอย่างมาก หลังจากการทำงานหนักมาตลอด เอลการ์ก็เริ่มประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ จาก *อินิกมาแวรีเอชัน* ผลงานที่ทำให้เขาโด่งดังอย่างรวดเร็วในปี ค.ศ. ๑๘๙๙ จากนั้นผลงานชั้นยอดได้ถูกผลิตออกมาอย่างต่อเนื่องจนได้รับการยกย่องและพระราชทานบรรดาศักดิ์จากกษัตริย์เอ็ดเวิร์ดที่ ๗ ในปี ค.ศ. ๑๙๐๔

เอลการ์ประพันธ์ *ซิมโฟนีบทที่ ๑* ในบันไดเสียงเอแฟลตเมเจอร์ระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๐๓-๑๙๐๘ ทว่าเขาริเริ่มคิดถึงงานชิ้นนี้ตั้งแต่ราวสิบปีก่อนแล้ว ด้วยแรงบันดาลใจจากวีรกรรมของนายพลชาร์ล กอร์ดอน

ผู้เสียชีวิตระหว่างการป้องกันป้อมปราการที่คาร์ทุมในซูดานปี ค.ศ. ๑๘๘๕ ในเวลาต่อมานายพลท่านนี้ก็ได้รับการยกย่องอย่างสูงจากสาธารณชนชาวอังกฤษ หากแต่กว่าที่เอลการ์จะลงมือทำให้ประกายความคิดของเขาเป็นรูปธรรม เวลาที่ได้ล่วงเลยไปจนถึงปี ค.ศ. ๑๙๐๓ จนสุดท้ายเสร็จสมบูรณ์ในเดือนกันยายนปีต่อมา การแสดงครั้งแรกมีขึ้นที่ฟรีเทรดฮอลล์ (Free Trade Hall) แห่งเมืองแมนเชสเตอร์ เดือนธันวาคม ค.ศ. ๑๙๐๘ ซึ่งนับว่าประสบความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่ ผู้ประพันธ์ได้รับความชื่นชมจากฝูงชนที่เข้าชมการแสดงรวมไปถึงนักดนตรีที่มีส่วนร่วมด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ ในปี ค.ศ. ๑๙๐๙ ซิมโฟนีบทที่ ๑ ของเอลการ์ ได้ถูกแสดงทั้งสิ้น ๘๒ ครั้งทั่วโลก

ท่อนแรก Andante; Nobilmente e semplice เริ่มต้นด้วยบทเกริ่นนำอันนุ่มนวลในคีย์เอแฟลตเมเจอร์ นำเสนอทำนองหลักที่เรียบง่าย เบาสบาย ขัดแย้งกับการใช้คอร์ดที่หวิหวิวและเสียงประสานอันซับซ้อนที่ตามมาในภายหลังอย่างมาก แนวเบสที่เล่นอย่างสม่ำเสมอสร้างความรู้สึกที่คล้ายกับการเดินไปข้างหน้าอย่างผ่อนคลาย จากนั้นเมื่อถึงท่อน Allegro ดนตรีได้เปลี่ยนมาอยู่ในบุคลิกที่เร้าร้อนขึ้นอย่างกะทันหัน พร้อมกับย้ายบันไดเสียงไปที่ดีไมเนอร์แทน อีกช่วงเวลาที่สำคัญคือทำนองรองอันสงบเย็น มีการเปลี่ยนอัตราจังหวะมาเป็น ๒/๒ พร้อมกับใช้เครื่องดนตรีที่เบาบางลง ช่วงกลางของท่อนให้สัญญาณด้วยการกลับมาของทำนองแรกสุดในบันไดเสียงซีเมเจอร์ บรรเลงโดยฮอร์นอย่างแผ่วเบา หลังจากนั้น ทำนองต่าง ๆ ที่เคยนำเสนอไปแล้วจะถูกนำมาดัดแปลงเพื่อค้นหาความเป็นไปได้ใหม่ ๆ จนถึงจุดไคลแมกซ์ด้วยการกลับมาของทำนองรองในลักษณะที่ยิ่งใหญ่กว่าเดิม ช่วงท้ายของท่อนจะมีการบรรเลงทำนองที่เคยนำเสนอไปแล้วอีกครั้งในรูปแบบที่คล้ายกับของดั้งเดิม สรุปจบด้วยดนตรีที่ก่อตัวที่ละนิดไปสู่จุดจบอันโชติช่วง

ท่อนที่สอง Allegro molto อยู่ในลีลาแบบสแกร์ตโซ (Scherzo) เริ่มต้นอย่างรุกรำในบันไดเสียงเอฟชาร์ปไมเนอร์ เอลการ์สร้างจุดเชื่อมต่ออันแนบเนียนนำดนตรีสู่ท่อนกลางในบันไดเสียงบีแฟลตเมเจอร์ ก่อนที่จะย้อนกลับไปสู่ช่วงแรกอีกครั้ง ทว่าในรอบนี้มีการดัดแปลงทำนองเพิ่มเติมในหลายจุด ดนตรีของท่อนนี้แปรเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลาจนยากแก่การคาดเดา นำเสนอสีสันของวงออร์เคสตราด้วยการเรียบเรียงเสียงวงดนตรีที่หลากหลาย สร้างสีสันด้วยการใช้เทคนิคนี้วัดบนกลุ่มเครื่องไวโอลา การใช้เสียงของฮาร์ปเป็นพื้นรอง ไปจนถึงการบรรเลง

เดี่ยวของไวโอลิน ฯลฯ ซึ่งเอลการ์ทำออกมาได้อย่างถูกต้องเวลาที่ถูกต้องและทรงประสิทธิภาพอย่างยิ่ง

ท่อนสาม Adagio ตามเข้ามาอย่างไร้รอยต่อ นับเป็นท่อนซ้ำที่ถือว่าสวยงามไพเราะอย่างยิ่ง ฮันส์ ริคเตอร์ วาทยกรของวงลอนดอนซิมโฟนีออร์เคสตราในปี ค.ศ. ๑๙๐๘ มีความหลงใหลในท่อนนี้อย่างสูง โดยริคเตอร์กล่าวขณะนำวงดุริยางค์ฝึกซ้อมท่อนนี้ก่อนการแสดงครั้งแรกในลอนดอนว่า เป็นท่อนซ้ำที่เทียบชั้นได้กับของเบโธเฟินทีเดียว

สิ่งหนึ่งที่เอลการ์ต้องการทำท่อนสุดท้าย Lento - Allegro คือการคลี่คลายความขัดแย้งระหว่างบันไดเสียงดีและเอแฟลตที่เกิดขึ้นในท่อนก่อนหน้านี้ ท่อน Lento เริ่มในบันไดเสียงดีไมเนอร์ด้วยบรรยากาศที่วังเววลึกลับ ท่อน Allegro ที่อยู่ในจิตวิญญาณแบบบรามส์เต็มไปด้วยการพัฒนาตัดแปลงทำนองสำคัญไปตามบันไดเสียงต่าง ๆ ในที่สุดทำนองจากจุดเริ่มต้นของซิมโฟนีได้วนกลับมาอีกครั้ง แต่ในรอบนี้ตอนจบของมันได้เปลี่ยนไปสู่ความมีชีวิตชีวาและชัยชนะแทน เมื่อพิจารณาถึงมิติของอารมณ์อันลุ่มลึกและหลากหลายในซิมโฟนีบทนี้ เราอาจตีความได้ว่า มันต้องการถ่ายทอดความรู้สึกของมนุษย์ในแบบต่าง ๆ ซึ่งสุดท้ายแล้วไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ความหวังถึงอนาคตที่สดใสถือเป็นสิ่งสำคัญที่ผลักดันให้เราทุกคนก้าวเดินต่อไปในเส้นทางของตัวเอง

คำบรรยายบทเพลงภาษาไทย โดย ดร.รัฐนัย บำเพ็ญอยู่

Richard Wagner

Prelude to *Die Meistersinger von Nürnberg*

Few composers in the history of Western music represent a more striking contrast between the most sublime highs and the most objectionable lows than Richard Wagner (1813-1883). His contributions to music, especially the genre of opera, are unquestioned. His concept of *Gesamtkunstwerk* (total art work) was a visionary alliance of music, poetry, visual art, and dance that has influenced countless composers after him. Wagner's operas are also celebrated for their innovative use of leitmotifs, which are themes or motives uniquely identifying a certain character or emotion (the styles of many modern film composers are highly predicated on this technique). Wagner's *Tristan und Isolde*, premiered in 1865, also opened the door to worlds of chromatic harmony never before heard in Western music – the natural development (in his estimation) of what Beethoven had begun roughly forty to fifty years prior. His monumental *Ring* cycle (*Das Rheingold*, *Die Walküre*, *Siegfried*, and *Götterdämmerung*) is also revolutionary for the cyclical connections it introduces between its four operas.

For all of his artistic triumphs, however, Wagner remains to this day a highly divisive figure due to his repugnant views on “racial purity” which he published unapologetically during his lifetime. (In one especially blatant example, Wagner's racially-based 1850 condemnation so damaged the reception of Felix Mendelssohn's music that Mendelssohn's public image has only recently been truly rehabilitated.) In the wake of Wagner's anti-Semitic writings, he was unable to enter Germany for eleven years in the 1850s and early 1860s. Even in the present day, a great deal of backlash over his political views remains – few recent orchestral performances have attracted as much controversy as Daniel Barenboim's attempt to program Wagner's music on concerts of the Israeli Philharmonic, in spite of Barenboim's belief that the performances would help to heal old wounds rather than stoke them. In all, Wagner represents perhaps the most quintessential

case study in Western Classical music of whether or not audiences are willing to separate the man from the music, as it were.

Wagner first contemplated writing *Die Meistersinger von Nürnberg* (The Mastersingers of Nuremberg) as far back as 1845. Working on a light-hearted opera about the historical mastersingers and their singing contests seemed to him a good way to follow up his opera *Tannhäuser*, which he had just completed. Several other projects took precedence at that time, but in 1861 Wagner revisited this idea, noting that "as soon as I realized its conception, my old powers revived within me, as though by a sudden flash of inspiration". While *Die Meistersinger* quickly entered the European repertory, since World War II its reception has been clouded by the way its nationalist sentiments were picked up by Nazi propagandists. The opera's story focuses on a struggle between conservatism and change. The hero, Walther, triumphs with his song with the help of the mastersinger Hans Sachs (both characters were based on historical figures). Wagner composed the Prelude to Act 1 during a train trip in March 1862, before completing the rest of the opera later that year. It introduces musical themes associated with the mastersingers and their apprentices, the first of which is heard during the opera's celebratory final moments and the second accompanying the entrance of the mastersingers. The central section of the prelude introduces busy music for the mastersingers' apprentices, which Wagner uses to create a fugue, a nod to the opera's 16th-century setting. Wagner then brings back the two opening themes for a rousing conclusion.

Wolfgang Amadeus Mozart

Piano Concerto in D Minor, K466

Stories about the childhood of Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791) are practically the stuff of legend: the travels around Europe with his father and sister, the frequent concertizing which established his reputation as a child prodigy, and the stunningly astute and charming compositions that belied his young age. It was not until he moved permanently to Vienna in 1781, however, that Mozart's style truly began to cohere into the singular compositional voice that is now so renowned. Although Mozart's time in Vienna was not always the picture of financial and critical success that might be assumed from his current reputation, many of his most enduring works were composed during those ten years. His most famous operas – *Le Nozze di Figaro*, *Don Giovanni*, *Così fan tutte*, and *Die Zauberflöte* – were all products of a magnificent five-year stretch from 1786-1791 in Vienna (though *Don Giovanni* was premiered in Prague and only came to Vienna a year later). Some of his most beloved symphonies, including the "Jupiter" Symphony No. 41, also date from his Viennese period. Mozart's move to Vienna further witnessed the rekindling of his interest in the string quartet, ten of which were written during this decade. Finally, he composed 19 remarkable piano concertos after 1781, including the D Minor K466 to be heard in this concert. Perhaps just as significant in Mozart's development after 1781 were events in his personal life, including marriage to his wife Constanze in 1782, and the subsequent birth of their six children (four of whom tragically died in infancy). Mozart's marriage (and financial troubles, which began to surface around the same time) were a source of friction with his father, though he did eventually receive his father's begrudging approval to marry. In terms of musical style, the compositions of Mozart's Vienna years move away from extravagance and toward greater clarity, with increased focus on counterpoint and dialogical interaction among the various parts in his ensemble works. Mozart's instrumental works of this period were also influenced by operatic styles and sensibilities, which may explain their almost universally appealing balance between structural clarity and dramatic engagement.

Mozart's rise to stardom in Vienna can in some ways be traced to a series of concerts he gave during the years 1784 to 1786, for which a dozen piano concertos (from K449 to K503) were composed. The D Minor Piano Concerto, K466 was premiered in 1785 and has since become a model composition of the piano concerto genre, beloved by performers and audiences alike. While losing none of the vibrant energy of his early compositions, this piano concerto shows evidence of Mozart's increasingly exceptional attention to details of texture, rhythm, piano articulation, and style. One of only two minor-key piano concertos that Mozart composed, K466 begins in an intense manner befitting its tonality. Out of the stormy orchestral introduction, the piano emerges lyrically but its character gradually intensifies to match the orchestra. Due to its fiery character, it is perhaps not surprising that Ludwig van Beethoven was a renowned performer of this concerto. In fact, it was Beethoven who wrote a pair of powerful cadenzas for this work that are still the most frequently performed. The second movement, labeled a Romance, provides a stunningly beautiful and heartfelt contrast to the robust first movement. Mozart's father, Leopold, was apparently quite taken with the concerto as a whole, and was especially fond of the second movement. As Leopold Mozart noted, tempo is an important aspect of this movement. He wrote that the tempo should be taken at the quickest speed at which the performer can pull off the fast triplets of its middle section, so that the main theme "doesn't come out too flabby". The third movement returns to the mood and character of the first, spurred on by rising arpeggios that launch the music into an almost frenetic spin. A second theme in the relative major does take some of the edge off, but this is only temporary. Whereas the first movement saw the orchestra set the tone and the piano matched its intensity, in the finale the piano seems to push the orchestra along with great insistence. In the piano cadenza, it is not hard to imagine the young Beethoven dazzling audiences with breathtaking pianistic skill and depth of expression. After the cadenza, the orchestra concludes the piece joyfully in D major.

Edward Elgar

Symphony No. 1 in A-flat Major, Op. 55

The career path of the English composer Edward Elgar (1857-1934) was somewhat unusual when compared to many of his contemporaries. Not renowned as a child prodigy, he did not achieve any measure of fame as a composer until he was in his forties. All of that changed with the 1899 premiere of his "Enigma" Variations, which Diana McVeagh calls "the most distinguished British orchestral work to that date. Over the next decade, he then achieved a level of prominence unmatched by any other English composer, receiving numerous honors (including being knighted in 1904), and becoming hailed by Richard Strauss as "the first English progressivist". Michael Steinberg notes that by the 1910s, however, the tide began to turn, and by the end of the decade Elgar was considered old-fashioned when compared with the new musical styles of Igor Stravinsky, Arnold Schoenberg, and Béla Bartók. Shaken by the death of his wife Alice in 1920, Elgar essentially stopped composing afterward (apart from a few minor works). Always plagued by self-doubt, Elgar became increasingly depressed about his own "irrelevance" (a low sense of self-image that Steinberg notes was also likely caused by Elgar's insecurity about his modest financial and educational background, aggravated by the fact that his neighbors often gossiped that he "married above his station"). In spite of his insecurities, however, Elgar was – for a period of two decades from roughly 1900-1920 – widely considered England's premier composer and left an especially impressive mark on the world of orchestral music.

Given Elgar's legacy as an orchestral composer, it may be surprising to note that he only completed two symphonies. Yet, ever since the time he worked on the "Enigma" Variations (1898-99) – the work that launched his career – Elgar had planned to write a symphony. He was long fascinated by the idea of writing a symphony commemorating British army general Charles George Gordon, remarking in 1899 to his publisher and close friend Augustus Jaeger (one of the dedicatees of the "Enigma"

Variations) that “the thing possesses me, but I can’t write it down yet”. Elgar eventually completed his Symphony No. 1 in 1908, and the premiere was highly anticipated. Living up to these lofty expectations, this symphony quickly became what *The Musical Times* called an “immediate and phenomenal success”, achieving 100 performances worldwide within just over a year of its premiere.

Elgar’s Symphony No. 1 features a Romantically-inspired cyclic form in which the incomplete theme from the first movement goes through various transformations throughout the work. Elgar wrote that “the opening theme is intended to be simple and, in intention, noble and elevating”. Although the first movement is in a rather traditional sonata form, it highlights two disparate keys: A-flat major and D minor (according to the conductor Sir Adrian Boult, the clashing keys arose because someone made a bet with Elgar that he could not compose a symphony in two keys at once). The second movement is a brisk allegro that Elgar did not specifically call a scherzo, though Michael Kennedy notes the movement’s restless and perhaps even sinister character. The middle section (which Elgar asked orchestras to play “like something you hear down by the river”) recalls Elgar’s *Wand of Youth* suites that he had just completed the previous year. The conductor Hans Richter (this symphony’s dedicatee) called the third movement “a real Adagio” such as Beethoven would have written. Kennedy notes that this Adagio is remarkably tranquil, featuring little of the “anguished yearning usually to be found in [Elgar’s] quieter passages”. The first movement theme then dramatically returns for a complete statement in the final movement, bringing the symphony to a triumphant conclusion.

Program notes written by Dr. Kyle Fyr

วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย

วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นวงดนตรีที่ดำเนินงานอย่างมืออาชีพ ซึ่งได้ก้าวเข้ามามีบทบาททางด้านดนตรีคลาสสิกในสังคมไทย โดยมุ่งเน้นที่จะพัฒนาศักยภาพของนักดนตรี เผยแพร่และยกระดับดนตรีคลาสสิกของไทยให้สามารถเข้าสู่ระดับนานาชาติได้ วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยเป็นวงดนตรีอาชีพที่ได้รับเสียงชื่นชมและความประทับใจจากความมุ่งมั่นในการแสดงบทเพลงคลาสสิกชิ้นเอกสำหรับวงออร์เคสตรา ในขณะเดียวกันก็นำเสนอบทเพลงไทยเดิมที่เรียบเรียงขึ้นเพื่อบรรเลงด้วยวงออร์เคสตรา รวมทั้งการแสดงบทเพลงที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่จากนักประพันธ์เพลงชาวไทย

วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยแสดงประจำอยู่ที่หอแสดงดนตรีมหิดลสิทธาคาร (Prince Mahidol Hall) มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา เป็นหอแสดงดนตรีชั้นนำที่รองรับผู้ฟังได้ถึง ๒,๐๐๐ ที่นั่ง ล้อมรอบด้วยพื้นที่สีเขียว มีประติมากรรมตั้งอยู่ในสวนที่เงียบสงบ ห่างไกลจากความวุ่นวายของตัวเมือง ซึ่งวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้จัดการแสดงคอนเสิร์ตภายในหอแสดงแห่งนี้มากกว่า ๖๐ ครั้งต่อปี และยังได้แสดงคอนเสิร์ตพิเศษนอกสถานที่ในกรุงเทพมหานครอย่างสม่ำเสมอ

การเดินทางไปแสดงในระดับนานาชาติของวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย เกิดขึ้นครั้งแรกในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ เมื่อสมาคมวงดุริยางค์แห่งประเทศไทยญี่ปุ่น (Japanese Association of Orchestras) ได้เชิญให้เข้าร่วมแสดงในงานเทศกาลวงออร์เคสตราแห่งเอเชีย (Asian

Orchestra Festival) จัดขึ้นที่ศูนย์แสดงคอนเสิร์ตโตเกียวโอเปร่าซิตี (Tokyo Opera City Concert Hall) หลังจากนั้น วงดุริยางค์ฟิลาฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยก็ยังคงปรากฏตัวในเวทีนานาชาติ ด้วยการแสดงดนตรีที่ประเทศญี่ปุ่น นิวซีแลนด์ ลาว พม่า และล่าสุดที่ประเทศมาเลเซีย

วงดุริยางค์ฟิลาฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้มีโอกาสแสดงดนตรีต่อหน้าบุคคลสำคัญทั้งของไทยและระดับโลกหลายครั้ง การแสดงในวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นการแสดงครั้งสำคัญที่วงดุริยางค์ฟิลาฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยมีความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง คือการได้รับเกียรติสูงสุดในการแสดงดนตรีต่อหน้าพระพักตร์พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร และสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ หอประชุมราชแพทยาลัย คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล โรงพยาบาลศิริราช ในงาน “ศิริราชคอนเสิร์ต เทิดไท้องค์อัครศิลปิน” โดยการแสดงครั้งนี้ วงดุริยางค์ฟิลาฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้ัญเชิญบทเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร มาบรรเลง เพื่อแสดงถึงพระอัจฉริยภาพทางดนตรี

วงดุริยางค์ฟิลาฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้มุ่งมั่นสร้างสรรค์ผลงานและคุณภาพจนกลายเป็นวงดนตรีระดับอาชีพวงแรกในประเทศไทย ๑๒ ฤดูกาลแรกภายใต้การควบคุมของวาทยกรเกียรติคุณ กุดนี เอ. อีมีลสัน (Gudni A. Emilsson) ได้ยกระดับวงดุริยางค์ฟิลาฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยให้กลายเป็นวงที่เป็นที่รู้จักกันในระดับนานาชาติดังเช่นทุกวันนี้ และในฤดูกาลที่ ๑๓ อัลฟอนโซ สการาโน (Alfonso Scarano) เข้ารับตำแหน่งวาทยกรหลักประจำวงดุริยางค์ฟิลาฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย ซึ่งยังคงยืนหยัดสร้างพื้นฐานที่มั่นคง พร้อมทั้งจะสานต่อความเชื่อมั่น และส่งเสริมคุณภาพความเป็นมืออาชีพของวงต่อไป

สำหรับฤดูกาล ๒๕๖๔-๒๕๖๕ วงดุริยางค์ฟิลาฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยมุ่งมั่นที่จะขยายขอบเขตการแสดงออกไป มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นวงดนตรีที่เข้าถึงผู้ฟังในทุกระดับและมีส่วนร่วมต่อสังคม ส่งมอบดนตรีในรูปแบบวงออร์เคสตราหลากหลายแนว เพื่อความสำเร็จสูงสุดในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพระดับนานาชาติ

Thailand Philharmonic Orchestra

Since its founding in 2005 the Thailand Philharmonic Orchestra has been a significant force in Bangkok's musical and cultural scenes, always pushing forward to elevate the awareness of orchestral music in Thai society and earning recognition for Thailand in the world's classical-music circles. The orchestra has become well known for its devotion to performing the orchestral masterworks as well as promoting Thai traditional music in orchestral form, and commissioning groundbreaking new works from Thai composers.

The Thailand Philharmonic Orchestra makes its performing home at the stunning 2000-seat Prince Mahidol Hall on the campus of Mahidol University in Salaya. The hall is situated in lush green surroundings, away from the bustle of the city, where concertgoers can enjoy the quiet gardens and sculptures of the campus. The orchestra performs over sixty concerts a year in this hall, and regularly performs special-event concerts in other locations throughout Bangkok.

The orchestra's first international appearance occurred in October 2009 when the Japanese Association of Orchestras extended the invitation to perform at the Asian Orchestra Festival in the Tokyo Opera City Concert Hall. The Thailand Philharmonic Orchestra has continued to maintain an international presence with concerts in Japan, New Zealand, Laos, Myanmar, and most recently Malaysia.

The Thailand Philharmonic Orchestra is honored to have performed for several important Thai and international dignitaries. Most notably, on 29 September 2010, the Thailand Philharmonic Orchestra had the distinct honor to give a command performance for His Majesty King Bhumibol Adulyadej The Great and Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn at the Rajapattayalai Auditorium at Siriraj Hospital. In the concert Thailand Philharmonic Orchestra paid tribute to His Majesty's considerable musical talent.

Over its first fourteen seasons the Thailand Philharmonic Orchestra has matured into a full-time symphony orchestra, the first of its kind in Thailand. The orchestra has been guided primarily by its Founding Chief Conductor, Gudni A. Emilsson. Maestro Emilsson nurtured the orchestra for its first twelve seasons, shaping it into the internationally-recognized ensemble it is today. In its thirteenth season Maestro Alfonso Scarano accepted the post of Chief Conductor and continues to build on the orchestra's strong foundation and traditions.

For its 2021-2022 season the Thailand Phil looks forward to further expanding its scope. It aims to be an orchestra in touch with its audience and engaged with its community, offering orchestral music of many varieties at the highest level.

Board of Directors

Chairperson

Khunying Patama Leeswadtrakul

Board Members

Prof. Banchong Mahaisavariya

Dr. Boon Vanasin

Dr. Charles Henn

M.R. Chatu Mongol Sonakul

Dr. Disaphol Chansiri

Ms. Duangkamol Pechlert

Mr. Kittiratt Na-Ranong

Mr. Kreingkrai Kanjanapokin

Mr. Narit Sektheera

Dr. Narong Prangcharoen

Prof. Piyamitr Sritara

Prof. Dr. Pornchai Matangkasombut

Mr. Thapana Sirivadhanabhakdi

Ms. Yaovane Nirandara

ไวโอลิน 1st

โอมิรอส ยาฟรุมีส

(หัวหน้าวง)

ปาราโซส ปาราซุติส

(รองหัวหน้าวง)

วิศนี วงศ์วิรุฬห์

อนันตสิทธิ์ นางาม

ชนสรณ์ จันทระเปารยะ

อัศรพล พงศาเสาวภาคย์

ชญญา เจริญสุข

ชนิษฐา จ่ายเจริญ

พัทธพล จิรสุทธิสาร

อริกา นิมิตรทรัพย์

กร รุ่งเรืองชัย

กรกฎ ยกเจริญ

เมธานิ ธวัชผ่องศรี⁺

ภัทรภร เด่นเกิดนี้ล้ำ⁺

ไวโอลิน 2nd

อิงกา คอซา^{*}

อิทธิพัทธ์ พิศาลไชยพล⁺

กานต์ธิดา แสงสว่าง

ปราวณชนก ตั้งทวิวิวัฒน์

ขจีพรรณ แจ่งจรัส

ธัญสินี รุจิภาสกุล

พิชานิกา อาริราษฎร์

อริยุต พิพัฒน์กุลสวัสดิ์

พชรพล เตชะธนะชัย

ณภัทรติภา ปรีชานนท์

วรุลล จงตรอง

ปัทมิตา ลามจิตรกุล⁺

ไวโอลา

ไอเบ็ก อะเซอร์มาตอฟ^{*}

ดาเนียล คีสเลอร์⁺

กฤต สุภาพพานิช

นวัตศิษฐ์ กาญจนะชัย

อัชพล สรรพาวิตร

สุรชน เลิศลบ

สุมิราโบนู แอ็บดูคอดีรี

เสฏฐวุฒิ วงศ์ยงศิลป์

จิตสัน ไททริค

พงษ์เทพ จิตดวงเปรม

เชลโล

มาร์ชิน ซาเวลสกี^{*}

จูริส ลาคูติส⁺

สาหร่าย อาษา

วรโรจน์พัทธ์ คำพลอยเขียว

สมรรถยา วาหะวัฒนะ

นิชาภา นิลแก้ว

ชยุต กัยวิทย์

โจนัส ซีบีลา

ดับเบิลเบส

คุณากร สวัสดิ์ชูโต⁺

รัชพล คัมภีรานนท์

ฤทธิรัฐ สีนุเทพรัตน์

วัชรพงศ์ สุภัทรชัยวงศ์

ระพีพัฒน์ พงษ์ทรัพย์

ลิ่ ฟาน

ภัทรพล จิรธนาธร

สิริพงศ์ สิริรัตนาวงศ์

ฟิคโคโล

วิชิต อีระวงศ์วิวัฒน์

ฟลูต

ยูจิน จุง^{*}

อิโรชิ มะซึชิม่า⁺

โอโบ

คูเปอร์ ไรท์^{*}

สมชาย ทองบุญ⁺

อิงลิช ฮอρν

ปรัชญา เข็มนาค

คลาริเน็ต

วรวุฒิ คำชวนชื่น⁺

ณพวิทย์ อารีย์

เบสคลาริเน็ต

เกรซกอร์ซ เกรซกี⁺

บาสซูน

คริสโตเฟอร์ เซวาร์บ^{*}

กิตติมา โมลิย์⁺

ธนากร อีรสุทรวัดน์

ฮอρν

ธนภัค พูนพล^{*}

สุภชัย ไสร์ธร⁺

ดาเรน รอบบินส์

จุฑา จุฬาวไลวงศ์

ทรมเป็ต

สุรสิทธิ์ ชานกสกุล^{*}

โจเซฟ โบว์แมน⁺

อลงกรณ์ เหล่าสาขีเชื้อ

ทรมอบอน

สุทธิพงษ์ ไม่นายกิจ⁺

สิริวิชญ์ คงบันดาลสุข

เบสทรมอบอน

ธนาภูมิ ศรีวิเศษ

ทูบา

กิตติ เสวตกิตติกุล

ทิมปานี

วรรณภา ญาณวุฒิ^{*}

เพอร์คัสชัน

ธนสิทธิ์ ศิริพานิชวัฒนา^{*}

อนุสรณ์ ปราบหนองบัว⁺

ชินบุตร แก้วโกมินทร์

ฮาร์ป

พรธชา สุทรวัดน์นารักษ์

ดรภกมล ดวงสวัสดิ์

^{*} หัวหน้าเครื่อง

⁺ รองหัวหน้าเครื่อง

⁺ นักศึกษาฝึกหัดมหาวิทยาลัยมหิดล

First Violins

Omiros Yavroumis
(Concertmaster)
Paraschos Paraschoudis
(Assistant Concertmaster)
Visanee Vongvirulh
Anantasit Na-ngam
Chanasorn Chantarapaoraya
Akarapol Pongsarsauwaphak
Chanya Charoensook
Chanitta Jaicharoen
Pattapol Jirasuttisarn
Aviga Nimitsup
Korn Roongruangchai
Korakot Yokcharoen
Maythane Thawatpongri[†]
Pattaraporn Denkesineelam[‡]

Second Violins

Inga Causa^{*}
Ittipat Pisalchaiyapol[†]
Kantida Sangsavang
Pranchanok Tangtaweewipat
Khajeepaan Jangjamras
Tansinee Rujipasakul
Pichanika Areeras
Atiyut Pipatkulsawat
Pacharapol Techatanachai
Naphatipa Preechanon
Warubon Chongtrong
Patitta Labchitkuson[‡]

Violas

Aibek Ashirmatov^{*}
Daniel Keasler[†]
Krit Supabpanich
Nawattasit Kanjanajai
Tachapol Sanphawat
Surachon Lerdlop
Sumirabonu Abdukodiriy
Settawut Wongyongsil
Judson Deitrich
Pongthep Jitduangprem

Cellos

Marcin Szawelski^{*}
Juris Lakutis[†]
Sarai Arsa
Vannophat Kaploykeo
Smatya Wathawathana

Nichapa Nilkaew
Chayuth Kaivikai
Jhonas Sibila

Double Bases

Khunakorn Svasti-xuto[†]
Rachapol Khumpiranond
Rutawat Sintutepparat
Watcharapong Supattarachaiyawong
Rapeepatana Phonsub
Li Fan
Phattharaphon Jirathanatorn
Siripong Sirirattanawong

Piccolo

Vichit Teerawongwiwat

Flutes

Yujin Jung^{*}
Hiroshi Matsushima[†]

Oboes

Cooper Wright^{*}
Somchai Tongboon[†]

English Horn

Pratchaya Khemnark

Clarinets

Worawut Khamchuanchuen[†]
Noppavee Aree

Bass Clarinet

Grzegorz Grzeszczyk[†]

Bassoons

Christopher Schaub^{*}
Kittima Molee[†]
Tanakan Theerasuntornvat

Horns

Thanapak Poonpol^{*}
Suparchai Sorathorn[†]
Daren Robbins
Chuta Chulavalaiwong

Trumpets

Surasi Chanoksakul^{*}
Joseph Bowman[†]
Alongkorn Laosaichuea

Trombones

Suttipong Mainaikij[†]
Siravith Kongbandalsuk

Bass Trombone

Thanapoom Sriwiset

Tuba

Kitti Sawetkittikul

Timpani

Wannapha Yannavut^{*}

Percussion

Tanasit Siripanichwattana^{*}
Anusorn Prabnongbua[†]
Chinnabut Kaewkomin

Harp

Pansa Soontornrattanak
Takkamol Duongsawat

^{*} Principal

[†] Associate Principal

[‡] Mahidol Student Intern

ผู้อำนวยการดนตรี
ณรงค์ ปรากฏเจริญ

หัวหน้าวาทกกร
อัลฟอนโซ สการาโน

ผู้ช่วยผู้อำนวยการดนตรี
ธนพล เศตะพราหมณ์

วาทกกรประจำ
ภมรพรรณ โกมลภมร

ครูยักวีประจำวง
ณรงค์ ปรากฏเจริญ

ผู้จัดการทั่วไป
นพดล ธีรธราดล

ผู้จัดการวงดุริยางค์
ดาเรน รอบบินส์

งานบริหารทั่วไปวงออร์เคสตรา
ปาจรีย์ พวงเดช
ณัชชา ไกรเวด

งานปฏิบัติการวงออร์เคสตรา
ภากร บัวทอง

บรรณารักษ์
เชียวยี เทอ
วีระพงษ์ กระสินธุ์

เวที
ภากร บัวทอง
วีระพงษ์ กระสินธุ์

นักวิจัย
ไคล์ เพียร์
บวรพงศ์ ศุภโสภณ
รัฐนัย บำเพ็ญอยู่

กองบรรณาธิการ
ธนพล เศตะพราหมณ์
โจเซฟ โบว์แมน
ธัญญวรรณ รัตนภพ

ออกแบบสิ่งพิมพ์
จรรณ กะการดี
นรเศรษฐ์ รังหอม
ปริญภัทร์ สิปปกรณ์

งานประชาสัมพันธ์
ปิยะพงศ์ เอกรังสี

งานถ่ายภาพนิ่ง
คณินิจ ทองใบอ่อน
ปริญภัทร์ สิปปกรณ์

งานถ่ายภาพเคลื่อนไหว
อรรถวิทย์ สิทธิรักษ์

ดูแลเว็บไซต์
ภรณ์ทิพย์ สายพานทอง

Music Director

Narong Prangcharoen

Chief Conductor

Alfonso Scarano

Assistant Music Director

Thanapol Setabrahmana

Resident Conductor

Pamornpan Komolpamorn

Composer in Residence

Narong Prangcharoen

General Manager

Nopadol Tirataradol

Orchestra Manager

Daren Robbins

Orchestra Administration

Pacharee Phuangdej
Natcha Kraiwed

Orchestra Operations

Pakorn Buathong

Librarians

Xiaoyi He
Veerapong Grasin

Stage Managers

Pakorn Buathong
Veerapong Grasin

Researchers

Kyle Fyr
Borwonpong Supasopon
Rattanaï Bampenyau

Editorial Committee

Thanapol Setabrahmana
Joseph Bowman
Thunyawan Rattanapong

Graphic Designers

Jaroon Kakandee
Noraseth Ranghom
Preeyapat Sippakorn

Public Relation

Piyapong Ekrangsi

Photographers

Kanuengnit Thongbaion
Preeyapat Sippakorn

Video Content Creator

Attawit Sittirak

Webmaster

Pornthip Saipantong

รองคณบดีฝ่ายการจัดการหอแสดงดนตรี
และอาจารย์ใหญ่เตรียมอุดมดนตรี
ริชาร์ด ราล์ฟ

ผู้จัดการสถานที่จัดแสดง (หอแสดงดนตรี)
จิตติยา เนาวเพ็ญ

ผู้จัดการสถานที่จัดแสดง (มหิตลสิทธาคาร)
ปฐาพันธ์ หนูแก้ว

ผู้จัดการฝ่ายเทคนิค
ชยุตม์ เจษฎาวรานนท์

รองผู้จัดการฝ่ายเทคนิค
สรพล อัครกาญจน์กิจ

ผู้จัดการฝ่ายวิศวกรรม
วรพจน์ ปัญจมานนท์

หัวหน้างานระบบภาพ แสง และเวที
จักรยศนันท์ เดียวตระกูล

หัวหน้างานระบบเสียง
กฤตนันท์ วิจิตรกุล

งานกำกับเวที
วิไลภา สละวาสี
ชุตติพงศ์ ยองประยูร

หัวหน้างานเจ้าหน้าที่
พรสวรรค์ มัจฉิม

ผู้ช่วยงานเจ้าหน้าที่
ศิริรัตน์ แสนเกิด

บริหารงาน
อุทุมพร สุดสวสดี
ศรียิตรา ปินตบแต่ง

เจ้าหน้าที่งานระบบเสียง
ขวัญพล เมืองหมุด
นวกร นวนพรัตน์สกุล

เจ้าหน้าที่งานระบบดิจิทัล
อภิวัฒน์ เศรษฐจารุรักษ์

เจ้าหน้าที่งานระบบภาพ
แสง และเวที

ธีรพงษ์ เกียรติกมลชัย
อภิรักษ์ พักภู
ปรีดี ตันสุวรรณ
ศิริพร ศรีเพ็ญแก้ว
อรรถพร ประกอบเพชร
วัชรระ วิชัยดิษฐ์

เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิศวกรรม

จิรศักดิ์ ทับทิมหอม
บัณฑิต โอษคลัง
วสันต์ รัตนนิธาน

ยินดีต้อนรับทุกท่านเข้าสู่หอประชุมมหิตลสิทธาคารและหอแสดงดนตรี หากท่านมี
ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถานที่จัดงาน กรุณาแจ้งมาที่ mshall@mahidol.ac.th หรือ
ติดต่อรองคณบดีฝ่ายการจัดการหอแสดงดนตรีและอาจารย์ใหญ่เตรียมอุดมดนตรี
richard.ral@mahidol.ac.th

College of Music
Mahidol University

**Assoc. Dean for
Venue Management and
Principal, Pre-College**

Richard Ralphs

MACM Manager

Jittiya Naovapen

Prince Mahidol Hall Manager

Pratapun Nookaew

Technical Manager

Chayut Jessadavaranon

Deputy Technical Manager

Sorapol Assawakarnjanakit

Engineering Manager

Vorapoj Panjamanon

**Head of Visual, Lighting,
and Stage Technology**

Chakrayossanant Tiewtrakool

Head of Sound

Krittanan Vijitgool

Stage Management

Wanlapa Salawasri

Chutipong Yongprayoon

Head of Box Office

Pornsawan Mudchim

Assistant Box office

Sirirat Seankeot

Administration

Uthumporn Sudsawasdi

Sriwittra Pintobtang

Sound Technician

Khwanpol Muangmud

Nawakorn Nawanopparatsakun

Sound and Digital Signage

Apiwat Setthajarurak

**Visual, Lighting, and
Stage Technology Team**

Teerapong Keatkamonchai

Apirak Fakphu

Predee Thunsuwan

Siriporn Sripenkeaw

Uthaporn Prakobpech

Watchara Wichaidit

Engineering Team

Jirasak Tubtimhom

Bundit Osaklung

Wasan Rattananitan

The Venue Management Team welcomes you to Prince Mahidol Hall and MACM. If you have any suggestions or comments regarding your visit to our venue today please send your feedback to mshall@mahidol.ac.th or to Assoc. Dean for Venue Management and Principal, Pre-College, richard.ral@mahidol.ac.th

● FRIENDS AND PATRONS OF THE THAILAND PHIL ●

The Friends and Patrons of the Thailand Phil program is a meaningful way to join hands with fellow donors who share a love and passion for music.

Ticket sales cover only a portion of the costs associated with producing our exceptional artistic, education, and community initiatives. Your membership support at any level is vital and makes a difference!

By joining you will also receive exclusive benefits such as special discounts at the College Shop, recognition in all concert programs, invitations to attend post-concert receptions of the Thailand Phil concerts, and much more.

Thailand Philharmonic Orchestra is pleased to offer the following benefits and privileges to our generous members who support the annual fund with unrestricted gifts. Please note that most benefits are for individual donors and include all cumulative support for a twelve-month period.

Supporter Level (30,000 Baht)

- Up to 10,000 Baht of complimentary tickets for Thailand Phil and College of Music concerts
- Name listing in all concert programs and on the Thailand Philharmonic Orchestra website for the entire season
- Discounts and special offers at the College Shop and select Thailand Phil corporate partners
- Privilege discounts and reservations on all Thailand Phil and College of Music special event concerts
- Invitation to attend post-concert receptions of the Thailand Phil concerts (when applicable)

Associate Level (60,000 Baht)

All of the previous benefits, plus

- Complimentary Ticket Value at 20,000 Baht to any of Thailand Phil and other College of Music concerts

Benefactor Level (100,000 Baht)

All of the previous benefits, plus

- Complimentary Ticket Value at 30,000 Baht to any of Thailand Phil and other College of Music concerts
- Exclusive Dinner with Thailand Phil Music Director and Thailand Phil Artists

Ambassador Level (200,000 Baht)

All of the previous benefits, plus

- Complimentary Ticket Value at 60,000 Baht to any of Thailand Phil and other College of Music concerts
- Entitled to be Special Guest Presenting Flowers at the Thailand Phil concert

To be a Friend or Patron of Thailand Phil please contact:

Mr. Piyapong Ekkrangsi

Assistant Dean for Marketing and Communications

College of Music, Mahidol University

Tel: 0 2800 2525 ext. 3110

Mobile: 06 2556 3594

Email: tpofriends@thailandphil.com

A gift to the Thailand Philharmonic Orchestra is an investment in the future of music. We count on your generosity to help further Thailand Phil's mission of promoting excellence in the arts in Thailand.

Ambassador Level (200,000 Baht and above)

- Yuthachai and Piyawan Charanachitta

Benefactor Level (100,000 Baht and above)

- Linda Cheng
- Don Moisen and Nawaphol Mahamon

Associate Level (60,000 Baht and above)

- Sylvester van Welij
- Baan Suksabye Fund

** Donations from 1 November 2021 to 30 September 2022*

Thailand Philharmonic Orchestra

Olivier Ochanine

Guest Conductor

Grzegorz Grzeszczyk

Bass Clarinet

20 May 2022 / 7.00 p.m. / Prince Mahidol Hall

21 May 2022 / 4.00 p.m. / Prince Mahidol Hall

Dracula, Porgy, and BASS

World Premiere
(to be announced)

Narong Prangcharoen
(b.1973)

Mina and Dracula
from Bram Stoker's Dracula (3')

Wojciech Kilar
(1932-2013)

Bass Concerto for Bass Clarinet
and Orchestra (20')

Michele Mangani
(b. 1966)

Allegro

Andante cantabile

Rondò allegro

INTERMISSION

El Salón México (11')

Aaron Copland
(1900-1990)

Porgy and Bess:
A Symphonic Picture (24')

George Gershwin
(1898-1937)
(arr. Bennett)

OFFICIAL SPONSOR

CORPORATE SPONSORS

SPONSORS

MEDIA SPONSORS

www.thailandphil.com

